

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Non homicidium facies. Non mœchaberis. Non furaberis. Non falsum testimonium dices. Honora patrem tuum & matrem. Non peierabis. Non concupisces quicquam ex his quæ proximi tui sunt. Quod etiam de omnibus legibus, quæ his cognatæ ac similes sunt, intelligi debet. Quod si ad Euangelica etiam oracula veneris, idem rursus inuenies. Beati enim pauperes spiritu, mites, misericordes, esurientes & sitientes iustitiam, mundi corde, pacifici, aliæque id genus omnia. Quin illud quoque quod de cœlibatu ac virginitate dictum est, ad vtrumque sexum pertinet (tametsi masculina loquendi forma enūciatum sit, propterea quod id Apostolico oraculo conueniret, & quia hoc animal maius imperium obtinet) Qui potest percipiat. Idque hinc constat, quod permultæ hoc & ceperint, & præstiterint.

Eidem. 14.

Lex hæc de causa naturales etiam, minimeque in voluntate nostra fitas excretiones expiari voluit, vt voluntarias ac nature repugnantes multo magis fugiamus. Nam quæ iis, qui ea perpetiuntur, quæ speciem quidem peccati habent, nec tamen reuera peccata sunt, aditum ad templum, quoad usque purgati fuerint, interclusit, eadem quoque iis qui sponte atque consulto peccant, maiorem metum incutit, acerbiorēque pœnam minitatur. Nam cum id quod minime sponte factum est, veniam haud simpliciter impetrarit, id proculdubio, quod voluntariè admittitur, veniam haudquam obtinebit, nisi vera & sincera pœnitentia curetur.

Elisæo Monacho. 15.

Graue est, eum, qui inter subditos censetur, peccare: grauius autem, eum qui diuino cultui consecratus est longe verò grauius, eum qui Pontificis dignitatem nactus sit. Quanto enim honoribus alios antecellit, tanto quoque ipsorum peccatum, etiam si alioqui idem sit, grauius efficitur, quippe quod non ad nature, sed

σὺ καὶ τὴν μητέρα. οὐκ ἔπιπορεύσῃς. οὐκ ἐπιθυμήσῃς ὅσα τῶν πλησίον σε ἔστι, καὶ ὅσα τέ τοις συγγενῆσι δὲ καὶ ἑπι τοῖς εὐαγγελικοῖς ἔλθῃς χρισμοῖς. πάλιν τὸ ἴσον εὐρήσῃς. Μαχάριοι γὰρ οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, οἱ πτωχοὶ, οἱ ἐλεημονεῖς, οἱ πεινῶντες, οἱ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην. οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, οἱ εἰρηνοποιοί, καὶ ὅσα τοιαῦτα. καὶ τὸ ἀδελφικῆς ἀγάμίας δὲ καὶ ἀγνείας εἰρημῶν, ἕκαστέρω γίνεται εἴρυται, καὶ ἀρρένικῶ χρεακτῆρα ἐξενήκεται, ἀλλὰ τὸ ὑπερῖον τῆ χρισμοδία, καὶ τὸ ἡγεμονικώτερον εἶναι τὸ ζῶον. ὁ δυνάμιμος γὰρ χωρεῖν, χωρεῖται, καὶ δῆλον ἐστίν, τῶ πολλὰς καὶ κερωρικῆται καὶ κερωρικῆται.

Τῶ αὐτῷ. 14.

Διὰ τῶν νόμων, καὶ τῶν φυσικῶν καὶ ἀβελήτων ἐκκρίσῃς καθαροῖαν ἡξίωσεν, ἵνα τὰς ἐκδόσεις καὶ τῶν φύσιν, οὐ πολλὰ τῶ ἀειόντος φύσιν γαμῶν. ὁ γὰρ τοῖς τὰ δικαιοῦτα μὲν, οὐκ ὄντα δὲ ἀμαρτήματα ὑπομένουσιν, ἀπαλείψῃς τὴν εἰς τὸ ἱερόν εἰσοδόν, ἕως ἂν καθαρθῆεν τοῖς ἐκδοῖσι ἀμαρτάνοσι, μείζονα μὲν κερωρικῆται τὸν φόβον, καὶ κερωρικῆται δ' ἀπειλεῖ τὴν πτωχίαν. εἰ γὰρ τὸ ἀκέραιον οὐχ ἀπλῶς συνεγνώσθῃ, τὸ ἐκείνον δηλοῦσι ἀσύγνωστον εἶναι, εἰ μὴ μετανοῖα εἰληκενῆται χρεακτῆρα.

Ελισαῖω μοναχῷ. 16.

Τὸ μὲν πάλιν ἐν τοῖς ὑπὸ τοῖς πτωχοῖς, δεινόν. τὸ δὲ τὸν ἱερομῶν, δεινότερον. τὸ δὲ τὸν τὴν ἀρχιερωσίνην κακλῆρωμῶν, πάντη δεινότερον. ὅσα γὰρ τῶν πτωχῶν φύσιν, ποσὺ τῶ καὶ τὸ ἀμαρτήμα. εἰ γὰρ καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι, ἀρταλέωτερον γίνεται, οὐ τῆ φύσιν, ἀλλὰ τῆ ἀξία τῶ δραστικῶν μετέμωροι.